

Anul VII. Cluj, 1 Maiu 1931

No. 6.

Revistă pedagogică-
culturală-socială

DIRECTOR : MARIAN SASU.

REDACTOR : ȘTEFAN TĂTARU

COLABORATORI :

I. Aldea, Ier. Ciungan, T. Cocișiu, Tr. Brătioiu, I. Breazu,
I. Dobre, A. Duvles, P. Petrîngenar, A. Popa, D. Popescu,
R. Ionaș, I. Sănmărtinean, I. Raica, V. Zdrenghea,
V. F. Călugăru, P. Turcan.

CUPRINSUL :

MARIAN SASU : „Ziua școlilor”

DUMITRU MOCĂNU : Salarizarea tinerilor învățători

TOMA IOAN : Oropsitul

HORALAMBIE PASCU : Un apel

ȘTEFAN T. TARU, MIHAI LUNGU, HARALAMBIE

PASCU : Pentru cooperativa noastră de credit

MARIN GHENCEA : Deta un cere cultural

Partea oficială.

Știri din județ.

Informațiuni.

Cărți și Reviste.

Abonamente achitate.

Organ oficial al Revizoratului și Comitetului școlar din jud. Cluj
Apare de două ori pe lună. *

ABONAMENTUL : 150 Lei pe un an pentru membrii corpului didactic,
iar pentru comitetele școlare și partice. 180 Lei. — Redacția și admi-
nistrația : Revizoratul școlar județean — Cluj.

„Ziua școlai.“

După cum s'a putut ceti în numărul trecut al revistei noastre, Comitetul școlar județean a decretat a treia Duminică din luna Maiu de „ZIUA ȘCOALEI“. Această zi urmează a se serba în toate comunele din județul nostru cu începere încă din acest an școlar, ca un bun și potrivit mijloc de propagandă pentru școala noastră primară, care astăzi este atât de puțin prețuită și sprijinită de către populația acestor comune.

Învățătorimea noastră din acest județ are datoria oficială și morală, ca să dea tot concursul posibil pentru reușita sărbătoririi acestei zile mărețe, care trebuie să devină de aci încolo, în fiecare comună, cel mai însemnat eveniment cultural de peste an. Înainte de toate trebuie lucrat și nizuit ca această zi să fie prăznuită în mod solemn de către întreagă populația din comună.

Spre acest scop va trebui să se ceară concursul binevoitor al preotului, medicului, notarului, primarului și alți fruntași intelectuali din comună, rugând-se stăruitor ca să contribuiască efectiv cu toții la reușita sărbării. Populația comunei va fi apoi din vreme încunostințată despre prăznuirea acestei zile și se va stăruii încontinuu pe lângă ea, ca să ia parte cu mic și mare la serbarea dela școală.

Fiecare școală își va pregăti programul de serbare după împrejurările și posibilitățile pe cari le are. Totuși se va nizuia a se executa tot ce vor putea presta mai bun și mai frumos elevii de școală.

Învățătorii, preoții și alți intelectuali vor vorbi pe înțelesul poporului, arătându-i plastic relele ce rezultă din lipsa totală sau întreținerea rea a școlai, pe cum și roadele frumoase pe cari le poate aduce în comună o școală bună sub toate raporturile.

Să nu se uite ca în ziua această a școlii toți elevii, îmbrăcați în haine de sărbătoare și flori, cu toți învățătorii în frunte, să fie conduși la sf. biserică. Aci preotul asemenea va vorbi de pe amvon despre însemnătatea școlii. Și în comuna cea mai modestă se va putea sărbători demn și frumos aceasta zi a școlii. Totul atârnă dela sufletul și destoinicia învățătorului, secondat de ceilalți intelectuali și fruntași ai comunei.

Cu prilejul sărbătoririi acestei zile se va întreprinde necondiționat și o colectă printre populația comunei pe seama Comitetului nostru școlar județean, care apoi va veni într'ajutorul școalelor sărace. Colecta se va face în prima linie printre participanții la serbarea școlară, dar se va colecta și pe la case, ca să nu rămână nimenea fără a nu da ceva pe seama școlii. Se vor putea primi și oferte în natură, cari ușor se vor preface în bani la orașul din apropiere. Elevii mai mărișori ai școlii vor face bune servicii dacă se vor pregăti și stimula spre acest scap din vreme.

Și apoi încă ceva. Să nu se mai învoace atâta sărăcia populației din acest județ, fiindcă asta nu mai e scuză. Pe băutura și tutun — amintesc numai aceste două lucruri — se pot arunca zilnic câte 5—10 Lei de către cei mai mulți dintre țărani noștri de aci, iar pentru școală n'ar putea da odată 4—5 Lei.

Trebuie să se lumineze cu deadinsul populația comunelor noastre românești din acest județ, arătându-i-se plastic rolul cel mare al școlii, fără care astăzi nu se mai poate trăi și pentru care școală trebuie să se aducă jertfe însemnate din partea tuturor. Numai prin o școală primară bună vom putea schimba în bine situația morală și materială a satelor noastre românești din acest județ însemnat al Ardealului.

„ZIUA ȘCOALEI“ din 17 Maiu a. c. este începutul acțiunii pentru atingerea acestui scop măreț și sfânt. Revista noastră va publica la timpul său o dare de seamă amănunțită, cuprinzând toate școalele în mod alfabetic, despre felul cum au serbat această zi și rezultatul colectei întreprinsă printre populația comunei, făcând comentariile cuvenite.

MARIAN SASU.

Salarizarea tinerilor învățători.

Da, este dureros! Tânărul învățător, care păsește de primadată pe pragul activității lui, aprins de flacăra entuziasmului, cu aspirațiile lui înalte, pentru patrie și neam, în loc să fie încurajat, este adâncit cât mai mult în suferințe.

N'a fost destul, că și el a fost supus la cota de sacrificiu, din salariul său de mizerie, pentru criza financiară actuală, pe care sacrificiu, cu drept îndiscutabil, putea să-l refuze, mai ales că, și acest salariu, il primea cu 2—3 luni în urmă? Ori a fost necesar să mai născociască și alte mijloace, pentru a ne făuri

o stare cât mai deplorabilă? Nu vreau să arăt și eu această stare de mizerie a învățătorului, pentru că din toate colțurile țării, ajung la ei vești zilnic, pe toate căile. Dar se vede, această axiomă n'are nici un răsunet; intră pe o ureche și iese pe cealaltă.

De ar avea cătuși de puțină bunăvoință, să împartă dreptate, atunci n'ar face ceea ce fac. Învățător cu diploma să fie fie socotit suplinitor.

Cu câțiva ani în urmă, au început să nu-i mai numească cu titlu provizoriu, pe cei cari n'aveau armata făcută, pentru că erau prea tineri. Dacă-i așa, atunci să nu-i primească așa tineri în școală, ca pe urmă să-i trimită să îndure mizerie, pentru a-i descuraja.

Cine capătă o diplomă, înseamnă că este capabil de a-și face datoria în misiunea ce-l așteaptă. Dar nu s'a ținut seama de toate acestea și au zis: „Hai să-i facem suplinitori, să le mai micșorăm din marele salariu de 3015 Lei, să facem 2300 Lei pe lună“. Leafă de servitor, pentru că n'o putem numi de suplinitor, fiindcă și un învățător suplinitor, cred, că nu este una cu un servitor? — însă așa suntem salarizați. Iar când e vorba de învățător, ca persoană, se cere să fie bine îmbrăcat, ca și un adevărat propovăduitor al culturii și să nu se rustifice, zicând că, el este semănătorul, care împrășteie sămânța culturii și a patriotismului, în sânul neamului nostru. Au cea mai mare dreptate. Dar, este curios! Tot ce nu poate, i se cere. Să fie îmbrăcat și să nu se rustifice? Și el deabia trăește depe o zi pe alta, din salariul său; nu să se mai îmbrace, cum ar trebui și să aboneze câteva reviste și ziare, care să-i reîmprospeteze cunoștințele și să trăiască prezentul.

Cu drept putem spune, că ni-se cere mult și ni-se dă foarte puțin. Dintre toți funcționarii de Stat, această tagmă învățăto-rească, care are de îndeplinit, cele mai nobile îndatoriri, totdeauna este neîndreptățită și lăsată uitării. Nu se gândesc, că soarta neamului întreg, depinde de acești apostoli ai săi, mai ales acum, când propriu zis nu e criză financiară, ci criză morală, al cărui rezultat este apoi cea financiară.

Răcătău, 1931.

DUMITRU MOCANU

inv.

Oropsitul.

Vă veți întreba : ce vreau să spun sub acest titlu ?

Eșit din școala normală tânărul învățător abia de 18—19 ani, sufletul lui este arhiplin de atâtea idealuri frumoase, trăind sub impresia sfintei lui misiuni despre care a auzit în fiecare oră de pedagogie și în fiecare lectură cu referire la învățător. Nu vreau să mai aduc citate din Luther, sau din oricare alt pedagog, care a stilizat despre nobila misiune a învățătorului, ci mă mulțumesc, și cred că este de ajuns, să produc versurile atât de plastice alui Th. Speranță :

*„Învățătorule tu ai un nume
Ce l-a avut Mântuitorul,
Pe urma Lui pășește azi
Să luminezi întreg poporul“.*

Cu adevărat este o reverie sufletească, când meditezi logic la înțelesul acestor versuri. — Iată însă de ce e vorba :

A sosit un ordin recent dela Minister, în care spune că, la învățătorii diplomați, cari n'au stagiul militar satisfăcut, adică cei numiți cu titlul „mod provizor“, li se reduce salariul cu Lei 700 (șapte sute).

Potrivit „*curbei de sacrificiu*“, acești învățători, de cari am amintit mai sus, primiau un salariu de 3000 Lei.

Acum, făcând o scădere : $3000 - 700 = 2300$ Lei, de fapt e ușoară scăderea noastră din punct de vedere matematic, dar greu simțită din punct de vedere practic.

Să revenim la versurile lui Th. Speranță :

„Învățătorule tu ai un nume“...

Este o lege metafizică care spune : ca să atributei un nume, trebuie să fi prima dată sigur de existența aceluia cu-î vrei să-i atributei numele.

Te întreb pe tine, învățătorule, poți să exiști cu un salariu de 2300 Lei ?

Răspunsul nu-l vreau să-l mai aud, fiindcă numai durere îmi procură.

Când te gândești la munca titanică, pe care o depune învățătorul și la retribuția, pe care o primești, îți sugerează în minte inegalitatea socială, care există.

Să nu ne mire faptul, când ideile comuniste își vor găsi în sufletul învățătorului un sol prielnic și când ei vor fi propagatorii acestor idei.

Situația actuală a învățătorului este atât de vitregă, încât gravitează spre alt nume, în loc de : „*apostolul neamului*“, — „*oropsitul neamului*“.

Șarmaș, 1931.

TOMA IOAN, *inv.*

Un apel.

Revizoratul școlar și Comitetul școlar din județul nostru decretează pe ziua de 1 Octombrie 1930 revista pedagogică-culturală-socială „*Amicul Școlii*“ de organ oficial al lor. Această revistă are cea mai mare importanță pentru noi, învățătorii, care trăim atât de izolați unii de alții. Prin ea putem să venim în contact, scriind diferite idei și principii pedagogice, făcând astfel ca ceiace știm să fie auzit de toți învățătorii din acest județ, care bun înțeles, cunoscând importanța ei, o vor abona și citi cu toții.

Frați Colegi, cunoscând ce misiune grea avem de îndeplinit și pentru ca și pe viitor să ni se păstreze titlul vechi de „Apostol al neamului“, și care este bine dat învățătorului, trebuie să ne facem datoria în conștiință, cu toate că avem un salariu atât de mic și care nu ni se dă nici la timp.

Având în vedere că majoritatea învățătorilor din acest județ este formată din tineret, cu ideal și dornici de muncă, și care nu cunosc încă greutățile familiare, să căutăm ca acum când avem încă timp să profităm de el, întrebuintându-l așa cum trebuie — adică — scoțând din negură în care se află, și să arătăm calea cea dreaptă, acelor micuți, care încap pe mâinile noastre și din al căror suflet putem face ce dorim. Să nu fim niciodată călăuziți de ideea că nu suntem într'o comună bună sau suntem într'o comună de munte, și că acum sau la anul ne vom transfera, căci roadele noastre se vor cunoaște în urmă și le vor vedea acei ce vin în locul nostru; iar mai târziu ne va mustra conștiința, — care stă veșnic trează, — că nu ne-am făcut datoria și că am nenorocit zeci de suflete.

Sunt numit învățător într'o comună așezată pe vârful muntelui și cu durere în inimă constat cecece înaintașii mei au făcut. Nu. De azi înainte nu trebuie să mai fie așa, ci lucrurile trebuie să se îndrepte. Să părăsim ideea că nu putem fi inspectați de organele de control... și la datorie.

Noi, cei care avem o pregătire specială să nu uităm că avem o datorie de împlinit și s'o împlinim așa cum trebuie, pentru că mai târziu tot noi ne vom culege roadele muncii noastre.

Nu regret că am o comună compusă numai din analfabeți, — că nu știu de exista 4 sau 5, care să știe să scrie și ceti. — Nu. Noi cei tineri și dornici de muncă să schimbăm actuala stare a țăranilor și să le arătăm calea cea dreaptă; iar pe micii copilași să-i îndrumăm și să le dăm educație așa cum noi am dobândit-o dela unii — chiar — mari educători ai lumii.

Spre muncă deci!

Mărișel-Costești — Cluj.

HARALAMBIE PASCU
învățător.

Pentru cooperativa noastră de credit.

I.

Intr'unul din numerele trecute ale revistei noastre, făcând un tablou luminos al învățătorului dela sate, am constatat, că una dintre calitățile, cu care acesta se poate mândri în ciuda orășenilor, e *cruțarea*, *calitate* moștenită și adaptată din mediul rural în care ne-am născut și în care viețuim. Dar deși am vorbit pe larg despre rostul acestei virtuți în viața individului ș'a popoarelor, constat că n'am spus totul, că n'am spus colegilor ultimul meu cuvânt în această chestiune: Și drept aceia, adaog azi că *cruțarea* simplă și primitivă e prea puțin pe lângă *cruțarea organizată*, că spiritul de economie individuală nu e decât o umbră palidă a *economiei colective*, — a *cooperăției*. E drept că acest spirit al economiei individuale a stăpânit lumea mij de ani, dar dacă e cert că n'a fericit-o și n'a mulțumit-o în trecutul mai puțin pretențios, desigur că nu va mulțumi-o nici atât în prezent sau viitor; azi dovedit fiind de prea strimt pentru formele de viață create în ultimul timp, acest spirit de individualism economic e merit să piară.

Cu zilele numărate, ca și atâtea forme, credințe și obiceiuri ale istoriei mai vechi sau mai recente, el ne părăsește treptat și merge să se scufunde în noaptea trecutului ș'a uitării.

Dar nu cred necesar a face aici apologia cooperăției, când atâția alții, — și desigur mai competenți, — au făcut-o înaintea mea și când desigur nici unul dintre colegii de orice vârstă nu se mai îndoeste de rosturile ei în secolul marilor războaie economice; mă mai opresc însă puțin asupra cazului nostru.

Și constat că Dl. Revizor ne dă o nouă dovadă despre dragostea și grija părintească ce poartă învățătorimii din județul Cluj, și că ar fi medemn din partea noastră dacă nu l-am urna cu destulă hotărâre pe calea ce ne-a deschis. Și mai cred că dacă D-lui, om la sfârșitul carierei, bătut de sigur de valurile aspre ale vieții, care nu cruță pe nimeni și care îneacă fără milă atâtea din speranțele, din credințele și idealurile tinereții, dacă D-lui găsește forțe pentru a concepe și a păși cu atâta hotărâre la făptuirea unui plan atât de măreț, cred că nu vom fi noi, tinerii, atât de lași ca să-l părăsim.

Cazul acesta ar fi o dezertare rușinoasă dela una dintre cele mai elementare datorii față de noi și societate și o rușine pentru generația de tineri cari ar lăsa să le scape o ocazie pe care desigur n'o s'o mai aibă niciodată.

S'avem dar deplină încredere în persoana și'n bunele intenții ale vrednicului nostru conducător, să ne unim puterile

cu însuflețire, și jertfind cu dragă inimă din sărăcia noastră, să creem o operă floritoare pentru noi și următorii noștri.

Din partea mea, ca unul dintre cei cu 3015 Lei lunar, mă declar înscris cu modesta sumă de 2000 Lei, consimțind ca cu începere de la 1 Mai să mi se detragă câte 500 Lei lunar până la concurența ei, și sper că gestul meu nu va rămânea nici singurul și nici cel mai frumos din județul nostru.

ȘTEFAN TĂTARU.

II.

O bucurie nespusă m'a cuprins când am citit Apelul și propunerea făcută către învățătorii din jud. Cluj, de Dl. Revizor *M. Sasu*. Este vorba de înființarea unei bănci de credit a învățătorilor din acest județ.

Această inițiativă este cea mai bună care se poate lua și urma în împrejurările actuale, pentru ridicarea situației noastre materiale. Acum în epoca sacrificiului salarului — care de altfel era destul de sacrificat — și când primim modestele salare cu întârzieri de 2—3 luni, înființarea unei „Bănci“ pentru noi, va fi mântuirea noastră. Învățătorul fiind și el un om, trebuie să-și asigure viața și traiul de toate zilele. Adică să-și asigure hrană, îmbrăcăminte și contribuțiile la cari este impus. Cum la bani ajungem foarte târziu, iar cele înșirate de urgență zilnică, suntem nevoiți a ne împrumuta, pentruca să ne aranjăm diferendele. Ne-am împrumuta bucuros, dar la cine? Pentrucă „Domnului Învățător“ i se pare — și este — o înjosire a cere împrumut de la „Badea Ioan ori Petru“ etc. Și nu exagerez dacă spun că un învățător care ceruse bani împrumut de la mai mulți săteni, a fost refuzat de toți, spunându-i că nu știu când își va primi plata ca să le achite.

Învățătorul s'a dus la bancă străină, a iscălit polița, dar neprimindu-și salarul la timp, n'a putut plăti la scadență, polița a fost protestată și iată-l pe învățător în fața judecătorului, ca un om care nu-și achită datoriile.

Și sunt multe cazuri de acestea. Alții învățători nu-și găseau locuință și întreținere pentrucă mimeni nu se bizuia la plata lor. Aceste lucruri înjositoare pentru tagma noastră s'ar putea înălțura prin dobândirea unui creditor sigur.

Acel creditor ar fi „Banca“ de care se vorbește. Prin faptul că suntem câteva sute de inv. în județ, cu un capital destul de mic depus din partea noastră a tuturor, se va face un capital mare cu care se va putea lucra.

Banca, odată în funcție, învățătorul nevoit va găsi un credit sigur, nefiind silit a se milogi la oricine și să plătească dobânzi

de nesuportat 30—40 %. Această „Bancă“ îi va da omului bani, când îi va fi lipsă de ei și cu dobânzi moderate, în contul salariului. Se știe și aceia că nu toți învățătorii au o situație materială rea. Unii au de toate, nu știu ce-i lipsa.

Dar să nu se uite că o nenorocire îl poate ajunge pe oricare și atunci primul ajutor îl va găsi tot în această bancă. Iar când capitalul și profitul va fi mai mare, atunci s'ar putea acorda ajutoare bănești învățătorilor loviți într'un mod fatal de soarte.

Totodată acei ce vor avea surplus de numerar, aici (Bancă) l'ar putea depune spre fructificare. Așa dar, suntem invitați și avem posibilitatea de a-ne salva de sărăcie, umilire și disprețul multora, iar de vom refuza acest lucru, ne vom sbate azi-mâine în mizeria care se pronunță tot mai mult nu numai asupra noastră, ci asupra țării întregi.

Ce trebuie să facem? Să ne strângem în jurul Revizorului nostru, să-i ascultăm sfatul și să contribuim imediat cu suma necesară.

Astfel ne vom ridica „prin noi inși-ne“ călăuziți de vorba „dacă vrei să scapi de înec, trebuie să dai din mâini“.

Cârboș.

MIHAI LUNGU, inv.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

III.

Odată cu începerea noului an școlar 1930—1931, a venit ca șef al învățământului primar din jud. Cluj, Dl. Revizor școlar *Marian Săsu*. De cum a pus piciorul în biroul acestui Revizorat, primul gând al D-sale a fost, de a veni cât-mai mult în contact cu învățătorii din județ, pentru a le cunoaște cât mai mult necazurile.

Pentru aceasta, D-sa, a adus revista „*Amicul Școlii*“, care până în prezent ne-a dat dovadă că este cu adevărat amic al școlii și al nostru, atât revista, cât și conducătorii ei.

Însă nu numai prin scris a venit D-sa în contact cu învățătorii, ci și în biroul Revizoratului, unde pe mulți învățători îi aduc anumite chestiuni și cu cari, D-sa tratează atât de familiar, diferitele chestiuni, cari sunt la ordinea zilei și mai ales „salarizarea“. Cu ce plăcere și cu câtă dragoste învățătorii, pășesc acum pragul acestei instituții, știind că acolo au „un părinte“, căruia îi pot spune totul cu inima deschisă și fără nici o jenă, întotdeauna fiind ascultați cu bunăvoință!

Lăsând la oparte interesele familiare și personale, s'a devotat cu totul intereselor subalternilor săi, ocupându-se — după cum am spus — mai ales de salarizarea lor, (care este mai mult decât modestă), căutând „cheia“, căutând enigma mate-

matică, pentru rezolvirea ecuației, pentru a ne putea îmbunătăți soarta. Și ca un bun cunoscător și cu un suflet pătrunzător a găsit de ceiace era nevoie, a găsit leacul contra boalei ce suferă mai ales învățătorii. Este foarte simplu! *O cooperatie!*... Da!... este singurul mijloc, care ne poate salva din prăpastia, în care suntem amenințați să cădem și fără îndoială că am fi căzut de nu intervenea la timp „salvatorul“.

Totul depinde acum de noi, totul depinde de mica sfortare, care trebuie s'o facem la început pentru a putea pune bazele acestei *Cooperatii*, acestei *Bănci*, cum vrea s'o numească fiecare.

Este drept, că ne vine foarte greu la început, dar să nu ne gândim la micul sacrificiu, ci la urmările lui.

Numai prin înființarea acestei *Bănci*, putem să ne câștigăm prestigiul pierdut, cerșind pela diferiți cămătari, și care astăzi, chiar nu-ți mai dau. Ce-i mai rușinos, decât tu, ca învățător, propagatorul al culturii, să cerșești bani dela Badea Ion și care adeseori te refuză, spunând că: „... nu poate“!

Este foarte adevărat, că sunt mulți din noi membri ai Casei de economie și credit, București și la cari... poate le vine greu să fie și membri ai acestei Cooperatii. Și această instituție este bună, dar... prea departe. Pentru a putea face un împrumut de 5—6000 Lei trebuie să cheltuești 3—4000. Mai alege câștigul acum din pagubă! Dar de ce să nu aducem Casa de Credit din București la Cluj? Nu-i oare mai aproape la Cluj și se pot face cheltueli mult mai mici? Apoi pentru 1—2000 Lei nu mergi la București, ci alergi la Badea Ion, care te refuză.

Afară de aceasta să ne mai gândim că avem „o casă a noastră“ — în fruntea căreia va sta desigur Dl. Revizor *Marian Sasu*, — care ne va auzi glasul și ni-l va înțelege oricând.

A sosit timpul când nu mai putem avea încredere în Stat, că ne va mai putea plăti salariu mic la 5—6 luni — deja și acum nu am primit salariu pe Decembrie.

— Și atunci?... Trebuie să trăim „prin noi înșine“, luptând și sacrificându-ne: „unul pentru toți și toți pentru unul“, altfel vom pierde și ceia ce ne-a mai rămas.

Să dăm deci ascultare cuvintelor D-lui Revizor *Marian Sasu*, scriindu-i fiecare personal părerea, spre a ne putea întruni într'o „adunare generală“ pentru a sărbătorii punerea primelor baze ale acestei Cooperatii, precum și pe Dl. Revizor *Marian Sasu*, pe care cu drept cuvânt îl putem numi „*PĂRINTELE ÎNVĂȚĂTORILOR*“.

Mărișel, 1931.

HARALAMBIE PASCU
învățător.

Dela un cerc cultural

Să spun drept, nu știu alți colegi cum și-or fi însușit ceiace se cheamă cerc cultural, dar eu, în urma vizitei, ce-am avut norocul s'o fac în com. Ugruțiu din jud. Cluj, m'am convins pe deplin de marea însemnătate a acestor întruniri învățătoresți.

Cunosc de mult pe harnicul Director al școlii din Ugruțiu ! Știu că este un om — un tânăr educator al Neamului, — care nu știe ce este aceia „imposibil“ în lăuntrul școlii, dar nu-mi închipuiam să fie și un bun organizator în afară de școală. Fiind bine pătruns de simțul răspunderii naționale, a dat acestui cerc cultural însemnătatea lui în adevăratul înțeles al cuvântului. Intreaga comună Ugruțiu în ziua întrunirii dascălăști, a avut un aspect de mare și frumoasă sărbătoare. Până la ora 11 a. m. a avut loc ședința intimă a tuturor învățătorilor din cerc, unde s'au discutat chestiuni foarte interesante din pedagogie și științe sub prezidenția tânărului, dar distinsului învățător Cordoș. Au conferențiat Domnișoarele dela școala din Strâmba — D-ra Simu — și dela școala din Sâmpetrul-Almașului. S'au avântat băeții la discuții serioase pentru a scoate la iveală adevărul, fără a da însă impresia unei critice pătimașe și lipsită de obiectivitate, cu toate că toți membrii cercului sunt numai tineri. E o plăcere să te afli în mijlocul lor. Plini de viață, cât se poate de entuziasmați în lupta contra inamicului intern — neștiința și întunerecul — au arătat cetățenilor ugruțeni la serbarea publică în cele câteva ore, marea importanță a învățaturii de carte. S'a observat mult tact, multă pricepere și cu un cuvânt tocmai ce se cere astăzi unui bun educator. Este știut că cu astfel de fii țara noastră nu va pieri în veci. Dl. C. Apostol, învățătorul din Ugruțiu este fiul unui mare Erou național, care a murit în luptele de întregire a Neamului nostru. El a murit în războiu, dar totuși trăiește ! Trup din trupul lui și suflet în sufletul lui îi completează astăzi marea operă românească. Opera de întregire a hotarelor României realizate de răposatul său tată, este astăzi completată de el — fiul său — prin răspândirea culturii și educației sănătoase.

Când noi toți membrii corpului învățătoresc, vom avea ca deviză : „Consolidarea constituției naționale în hotarele întregite de părinții noștri“, atunci putem spune, că marele scriitor român, D. Bolintineanu, a fost și un bun, dar drept proroc când a zis că :

*Viitorul de aur țara noastră are
Și prevăd prin secolii, a ei înălțare.*

Intr'adevăr, a avut viitor de aur și în curând se și va reînălța ca un luceafăr în mijlocul bătrânei Europe, ducând de parte fala marilor noștrii strămoși, Romanii și Dacii.

Trăiască România!

MARIN GHENȚEA, inv.
Căprioara. — Someș.

PARTEA OFICIALĂ.

Toate ordinele și circularile, ce se vor publica în partea aceasta a revistei, vor trebui să fie imediat înregistrate și executate conștientios de către cei vizați.

Revizoratul școlar al județului Cluj.

No. 1872—1931.

OBIECT: Achitarea impozitului global.

Punem în vedere tuturor învățătorilor noștri, ca necondiționat să-și achite cota parte din impozitul global cu care au fost împuși în anul curente. Recipisele să le înainteze la delegatul care distribuie salarele în circumscripția lor. *Cei cari nu vor achita nimic din acest impozit, nu vor putea primi salariul pe luna Maiu.*

No. 1765—1931.

OBIECT: Intocmirea statelor personale.

În conformitate cu ordinul No. 14209—1931 al Dir. Min. Serviciul Instrucțiunii, punem în vedere tuturor învățătorilor noștri, că aceia cari n'au state personale și nu și le vor întocmi până la încheierea anului școlar, nu vor primi salariul pe lunile de vară. Toți învățătorii trebuie să aibă astfel de state, excepție fac numai învățătorii suplitori.

No. 1741—1931.

OBIECT: Serbarea sădirii pomilor.

On. Minister al Instrucțiunii cu ordinul No. 79615—1931 reînnoește dispozițiunea privitoare la serbarea sădirii pomilor, cu participarea elevilor tuturor școalelor. Acestei serbări i se va da o deosebită importanță. Cu acest prilej li se va explica elevilor importanța plantațiilor artificiale, atât pentru înfrumșetarea vieții câmpului, cât și pentru economia națională,

dându-li-se și sfaturi pentru îngrijirea pomilor. Ziua serbării a fost fixată după timp, în înțelegere cu autoritățile silvice sau agricole din apropiere. Cursurile vor fi suspendate în aceea zi pentruca elevii să ia parte la serbare.

No. 1879—1931.

OBIECT: Dș. Zoe Boerescu, conduc. gr. I. Buc. e numită inspectoare la grădinile de copii.

Avem onoare a vă face cunoscut, că Ministerul prin Decizia No. 48807—1931, delegează pe D-ra Zoe Boerescu, conducătoare gr. I. dela grădina de copii No. 4 din Str. Eroului No. 2 București, ca inspectoare la grădinile de copii, pe ziua de 1 Aprilie 1931.

No. 1873—1931.

OBIECT: Ședințele cercurilor culturale din 17 Maiu a. c. se vor amâna pe Dumineca următoare.

Luând în considerație că în 17 Maiu a. c. se va serba „Ziua Școllei“, când toți învățătorii trebuie să rămână în comuna lor pentru a conduce serbarea; toate cercurile culturale învățătoresți de pe această zi se vor amâna pe Dumineca următoare.

No. 1874—1931.

OBIECT: Controlul în școlile primare din jud. nostru.

Ni-se anunță, că un anumit *Eugen Hurmuzachi*, dându-se ca subrevizor școlar, a controlat mai multe școli de ale noastre. Într'un loc a împrumutat și 600 Lei dela un învățător. Trebuie să se știe, că acest individ nu face parte din personalul de control din județul nostru, din contră, ni-se pare că este un escroș veritabil, care trebuie imediat denunțat și dat pe mâna Parchetului, îndatăce ar mai apare în vre-o comună. În acelaș timp atragem atenția tuturor învățătorilor noștri ca pe viitor să fie cu atențiune la persoanele cari voesc să facă control în școlile lor. Noi am publicat și vom publica totdeauna în revista oficială persoanele însărcinate cu controlul școlilor primare din acest județ. Numai acestor persoane să li se dea cuvenita ascultare.

Revizor, M. SASU.

Comitetul școlar al județului Cluj

Către comitetele școlare rurale de stat.

No. 539—1931.

OBIECT: Alegerea unui delegat pentru desemnarea unui candidat la reprezentanță în Comitetul central.

Potrivit ordinului No. 13620—1931 al On. Casei Școllelor, în ziua de Duminecă 3 Maiu a. c. fiecare comitet școlar rural

se va întruni la sediul comitetului spre a alege un delegat pentru desemnarea unui candidat la reprezentanță în Comitetul central din București.

Alegerea delegatului se va face prin vot secret și va fi proclamat ales acela care va avea majoritatea relativă. În caz de paritate sorțul hotărăște. Cu acest prilej se va încheia un proces-verbal cu rezultatul alegerii în dublu-exemplar: un exemplar semnat de membrii prezenți ai comitetului, rămâne la arhivă, iar al doilea exemplar, semnat numai de președinte și secretar, provăzut cu stampila oficială, va fi înmănat delegatului ales.

Acest delegat se va prezenta apoi în ziua de 17 Maiu a. c. orele 11 dimineăța la Școala primară de Staț No. 3 din Cluj, strada Avram Iancu No. 62, pentru alegerea unui delegat al comitetelor școlare rurale din întreg județul. Cheltuelile de transport și diurna convenită delegatului se vor plăti din fondul comitetului școlar respectiv. Rugăm comitele noastre școlare rurale ca să satisfacă întru toate acestui înalt ordin.

Președinte :
N. VASIU.

Secretar :
M. SASU.

Știri din județ

* D. REVIZOR M. SASU, DIRECTORUL REVISTEI NOASTRE, MULȚUMEȘTE CĂLDUROS PE ACEASTĂ CALE TUTOROR CE L'AU FELICITAT DE SFINTELE SĂRBĂTORI ALE INVIERII.

* In sfârșit, după foarte multe intervenții și alergări, am ajuns la curent cu salariile învățătoarești din acest județ, deoarece imediat după sfintele sărbători s'a început distribuirea salariilor de pe luna Aprilie a. c. Acum numai de ne-am putea ține în curent și pe viitor cu aceste nenorocite salarii învățătoarești.

* Corpul didactic dela școala din Giula a aranjat cu elevii o producțiune frumoasă în Dumineca Florilor din acest an.

* În 19 l. c. s'a ținut în comuna Copru licitație pentru edificarea noui școli de acolo.

* Subsecția învă. Huedin va ține adunarea de primăvară la 3 Maiu a. c. în localul școlii de stat din Huedin.

* Inv. suplinitor Const. Pavel, Traian Stana și Ileana Mureșan au obținut titlul de învățători-ajutori.

Informațiuni

* În urma schimbării de regim dela noi a ajuns ministru al instrucțiunii și cultelor D. Prof. univ. *Nicolae Iorga*, marele savant al neamului nostru. D-Sa e și ministru președinte în noul guvern de tehnicieni.

* Comisia pentru alegerea celui mai bun abecedar, formată din D-nii prof. G. G. Antonescu, președinte, prof. Onisifor Ghibu, S. C. Petrescu, conferențiar universitar, D. V. Ţoni și D-na Natalia Valeriu profesoară de pedagogie, și-a încheiat lucrările.

Raportul comisiei arată că nu poate fi premiată nici una dintre lucrările prezentate.

Dintre toate cele găsite mai bune, urmează să fie contopite pentru alcătuirea unui singur manual, care să corespundă cerințelor didactice și pedagogice.

S'a hotărât deci ca autorii celor mai distinse lucrări să fie chemați să conlucreze la alcătuirea unui manual unic, sub directa supraveghere a comisiei.

* În săptămâna trecută s'a aruncat înaintea trenului o nenorocită învățătoare română din Secuime, fiind împinsă de mizerie la acest act desperat. Oare până când va dura calvarul acesta al învățătorilor noștri? Nu se găsește nimeni în această țară, ca să curme cu un ceas mai de grabă aceasta situație insuportabilă?

Cărți și Reviste

A apărut *CHESTIONARUL DISCIPLINEI ȘTIINȚIFICE* (Anatomia, fiziologia omului cu aplicațiuni la igienă), pentru examenul de capacitate a învățătorilor din Iunie 1931. Cuprinde 500 (cinci sute) de chestiuni ce se vor întreba la examen. Se expediază — la cerere, contra ramburs — Lei 25. A se adresa: I. *Belai* — *Căzaci*, Șc. Normală — Roman.

„*BETIA E CEL MAI MARE RĂU*” și „*BANI ALBI PENTRU ZILE NEGRE*”, de D. Revizor *Marian Sasu*, sunt cele mai potrivite piese teatrale pentru producțiunile noastre școlare. Se pot obține dela autor numai cu 2 lei exemplarul.

Abonamente achitate.

— Urmare. —

Corpodean Aurelia măr. Szabó, Onișor Gheorghe, Prodan Gheorghe, Biji Ioan, Marinca Ana, Chiorean Ioan, Moga Dumitru, Bodor Gheorghe, Tămaș Nicolae, Mureșan Ana, Moldovan Susana, Feldrihan Virginia, Pop A. Iorgu, Szacsvai Ana, Petran Veturia, Raita Liviu, Lozea Traian, Șiancu Maria, Lupescu Const., Cordoș Florica, Zsigmond Adalbert, Goia Teodor, Moldovan Ana, Nemeș Cioban Vasile, Huluban Rozalia, Pop Valentin, Muntean Ioan, Preda Marin, Grisceanca Dumitru, Pop Papiriu Maria, Moldovan Livia, Tămaș Victor, Moldovan Ana — Așchileu, Cristea Nicolae, Józsa Dionisie, Chișu Vasile, Teleki Irina, Oros Andrei, Vince Gheorghe, Sturza Ioan, Coșorcă Nicolae, Rețe Ana, Sabău Ioan, Socaciu Vasile, Stan Gheorghe, Bulorda Nicolae, Nemeș Ana, Guțu Gheorghe, Iudrea Leontin, Vârlan Claudia, Dragotă Grigorie, Bodocan Alexandru, Albon Ana, Prodan Elena, măr. Dobrescu, Canta Traian, Maier Matei, Mureșan Ioan — Chidea, Szikszai Raveca, Oprean Ioan, Bârlea Cecilia, Major Cornel, Morțian Emilia, Hădărean Ghedeon, Pascu Vasile, Rusu Hermina, Lehen Paulina, Pop Ioan, Stăncioi Vasile, Galoș Silvia, Török Francisc, Căjocnean Maria, Fetti Veturia, Țetcu Ioan, Simu Floricica, Contraș Alexandru, Cobârzan Vasile, Popovici Panait, Ștefănescu Petru, Oancea Maria, Lungu Teodor, Anca Otilia, Anghel Liviu, Popescu Const., Pașcalău Ioan, Brișan Const., Chira Nicolae, Furcovici Ioan, Vereș Vasile, Goga Elena, Homescu Gheorghe, Brad Nicolae, Bortig Avram, Vince Andrei, Petrea Nicolae, Miulescu Maria, Ungur Lazar, Suciu Ioan — Mănăstireni, Banyai Francisc, Năstase Dumitru, Călcâi Ioan, Dăneț Ioan, Bârlea Vasile, Coblișan Gheorghe, Pănicean Viorica, Boca Iustina, Mereu Romulea, Giurgiuman Ioan, Bota Ioan, Ciorica Nicolae, Chifor Romul, Tulbure Elisabeta, Cialăc Nicolae, Listeș Gheorghe, Tulbure Octavian, Aștilean Maria, Kövári Adalbert, Petrescu Marin, Olosutean Liviu, Cobârzan Lucreția, Hegyely Aladár, Kuti Ana.